Dosar nr. 2-51/2025 (2-1214/2024);
2-24031858-48-2-22032024

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

20 februarie 2026 mun.Straseni

Judecătoria Străşeni sediul Central
Instanţă compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Silvia Ţurcan
Grefier Adriana Baius, Maria Vlas

Cu participarea: reprezentantului pîrîtului Spînu Larisa, avocatul Rotari Alexandru, împuternicit în baza mandatului MA nr.***** din*****, reprezentantului pîrîtului Spînu Gheorghe, avocatul Olga Burea, împuternicită în baza mandatului MA nr.*****din ***** şi avocatul Barcari Marin, împuternicit în baza mnadatului MA nr.*****din *****, în lipsa reclamantului Spînu Vasile, reprezentantului reclamantului Spînu Vasile, avocatul Victor Zagaiciuc, pîrîtului Spînu Larisa, Spînu Gheorghe,

a examinat în şedinţă de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Spînu Vasile, reprezentat de către avocatul Victor Zagaiciuc către Spînu Larisa şi Spînu Gheorghe, privind încasarea în mod solidar, a împrumutului în mărime de 700 000 lei şi cheltuielile judiciare, şi actiunea reconventională înaintată de Spînu Gheorghe, reprezentat de avocatul Barcaru Marin către Spînu Vasile şi Spînu Larisa, privind constatarea recipisei din *****, ca act simulat şi lovit de nulitate si încasarea cheltuielilor judiciare,

A C O N S T A T A T:

La data de 21 martie 2024, Spînu Vasile, reprezentat de către avocatul Victor Zagaiciuc, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Spînu Larisa şi Spînu Gheorghe, privind încasarea în mod solidar, a împrumutului în mărime de 700 000 lei şi cheltuielile judiciare.

În motivarea acţiunii reclamantul a indicat că la data de *****, între reclamant, avînd calitatea de „împrumutător" şi Spînu Larisa, avînd calitatea de „împrumutat", a fost încheiat un contract de împrumut, recipisă, având ca obiect transmiterea către ultimul a sumei de 700 000 (şapte sute mii)lei, pentru procurarea unui bun imobil, pentru necesităţi familiale, şi anume apartament şi garaj situat în mun.*****. str. *****, *****, fiind întocmită o recipisă în acest sens, sumă, care urma să fie restituită integral pînă la data de *****. Potrivit recipisei menţionate, pârâtul şi-a asumat obligaţia fermă faţă de reclamant de a restitui banii la data indicată mai sus, însă, pînă la moment, acesta nu a executat obligaţia ce i se incumbă. Ulterior, de către reclamant, au fost întreprinse mai multe acţiuni privind recuperarea surselor financiare transmise pârâtei, însă fără nici un rezultat, aceasta, de fiecare dată solicitând un nou termen pentru onorarea obligaţiunilor sale. iar. ulterior, a relatat că ***** în imposibilitate de a întoarce datoria.

Mai indică că, dat fiind faptul că au fost întreprinse mai multe acţiuni privind recuperarea banilor însă fară nici un succes, reclamantul ***** nevoit de a se adresa cu cerere în instanţa de judecată către ambii soţi, or, potrivit art.24 din Codul familiei RM. (2) Soţii r*****und cu întreg patrimoniul lor pentru obligaţiile care au fost asumate în interesul familiei, tic şi numai de unul dintre ei. precum şi pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârşirii de către ei a unei infracţiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soţilor. în asemenea circumstanţe, pîrîţii. Pornind de la manifestarea unilaterală de a renunţa la executarea obligaţiunilor sale asumate prin recipisa din *****, urmează a fi obligate pe cale judiciară la restituirea sumei primite.

Solicită reclamantul admiterea integrală a cereri de chemare în judecată; încasarea în mod solidar, din contul pîrîţilor, Spînu Larisa şi Spînu Gheorghe în beneficiul reclamantului, Spînu Vasile, a sumei în mărime de 700 000 (şapte sute mii) lei, ceea ce constituie suma împrumutului; încasarea, în mod solidar,

din contul pîrîţilor în beneficiul reclamantului a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le va suporta în acest proces, inclusiv a taxei de stat în mărime de 21 550 (douăzeci şi unu mii cinci sute cincizeci) lei.

La data de 03 ***** 2024, *****, prin intermediul avocatului Olga Burea, a depus referinţă, în care a indicat că, cererea de chemare în judecată ***** una neîntemeiată, lipsită de forţă probantă, drept pentru care urmează a fi respinsă, or *****ectele invocate de către reclamant nu reflectă realitatea adevărată.

Susţine că, din anul ***** şi până la *****, ***** s-a aflat în relaţie de căsătorie cu Larisa Spînu. În prezent, căsătoria a fost desfăcută în temeiul actului judecătoresc din *****. Din căsătorie, au rezultat doi copii, ***** şi *****. Cât priv***** persoana - ***** menţionează că, iniţial, acesta era considerat fiul lui Gheorghe şi Larisa Spînu. Totuşi, în urma t*****lor genetice efectuate la *****, s-a stabilit că ***** nu *****, de fapt, fiul lui *****.

Indică că în toamna anului ***** Vasile Spînu, neavând un domiciliu propriu, a început să locuiască în casa ce aparţine lui Gheorghe SPÎNU. În această perioadă, Larisa Spînu nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, deoarece începând cu *****, aceasta a fost angajată în Italia. Conform contractului de muncă din ***** încheiat între *****, în calitate de Angajator şi Larisa Spînu în calitate de Angajat, ultima a fost angajată în calitate de *****, cu un salariu brut în sumă de ***** EUR.

A declarat că, în baza contractului de muncă rezultă că, locul de muncă a fost stipulat oraşul ***** corn. *****. Relaţia de muncă a pârâtei Larisa Spînu în Italia a durat de la ***** şi până la 10 *****, fiind încetată în legătură cu starea sănătăţii a angajatorului, fapt confirmat prin scrisoarea din 10.05.2023 eliberată de angajatorul *****.

A subliniat că, conform dispoziţiilor de plată a salariului, în perioada de muncă, Larisa Spînu a încasat anual următorul salariu: A.Pentru luna decembrie*****- suma de ***** EUR; B.Pentru perioada anului *****- suma de *****EUR; C.Pentru perioada anului *****- suma de ***** EUR; D.Pentru perioada ianuarie-*****- suma de ***** EUR. Total salariu încasat pentru perioada 20***** constituie suma de ***** EUR.

A mai menţionat că, salariu dnei Larisa Spînu era trimis în R. Moldova prin diverse mijloace de transport rutier, fiind păstrate la domiciliul şi supravegherea lui Gheorghe SPÎNU.

În luna *****, Larisa Spînu a revenit în Republica Moldova, iar odată cu revenirea ac*****ia, Larisa Spînu împreună cu Vasile Spînu, au iniţiat acţiuni de hărţuire împotriva lui Gheorghe SPÎNU, având ca scop dobândirea averii acestuia. Hărţuirile s-au manifestat prin acuzaţii false şi demersuri privind pretinse acte de violenţă în familie, menite să submineze drepturile şi interesele lui Gheorghe Spînu asupra bunurilor sale.

La fel a relatat că, aceste fapte s-au dovedit a fi neveridice, fapt probat prin actele judecătoreşti irevocabile, (dosar nr. ***** din *****, prin care a fost încetat procesul contravenţional pornit în privinţa Iui Gheorghe SPÎNU; dosar nr. ***** din *****, prin care a fost încetat procesul contravenţional pornit în privinţa lui Gheorghe SPÎNU şi dosarul nr. ***** din *****, prin care a fost încetat procesul contravenţional pornit în privinţa lui Gheorghe SPÎNU). Ca urmare a tuturor acestor acţiuni de hărţuire şi pentru a evita escaladarea altor conflictele, Gheorghe SPÎNU a fost impus să părăsească domiciliul său.

La scurt timp după aceea, prin intermediul avocatului său, care a analizat portalul instanţelor, a cunoscut despre faptul că, pe rolul instanţei de judecată se află spre examinare acţiunea formulată de către că Vasile Spînu prin care solicită în mod solidar recuperarea unei pretinse datorii de 700.000 MDL.

Menționează pârâtul Gheorghe SPÎNU nu recunoaşte acţiunea şi solicită respingerea acesteia pornind de la următoarele considerente: Obiectul dedus judecăţii nu are la bază o revendicare legitimă, ci urmărește un scop ilicit, motiv pentru care concluzionăm că, recipisa din ***** încheiată între Vasile Spînu şi Larisa Spînu este un act juridic simulat.

Scopul declarat al recipisei şi natura actului juridic (împrumutul pentru achiziţionarea de bunuri imobile) nu reflectă realitatea, acest fapt se probează prin diferenţa de timp între data recipisei (*****) şi achiziţia bunurilor imobile (********** şi 1**********), care ridica suspiciuni cu privire la utilizarea efectivă a sumei împrumutate în perioada dintre împrumut şi achiziţie. În mod normal, dacă banii împrumutaţi au fost destinaţi procurării bunurilor imobile, achiziţiile ar fi trebuit să fie efectuate într-un

termen rezonabil după primirea sumei împrumutate, iar faptul că achiziţiile au avut loc la un interval atât de mare de timp (mai bine de 1 an de zile), indică că de facto nu a fost luat nici un împrumut pentru careva necesităţi familiale.

Consideră că, scopul actului juridic este de a crea o datorie fictivă, având ca scop manipularea/diminuarea bunurilor comune dobândite de Larisa Spînu şi Gheorghe SPÎNU, fapt ce constituie o eroare esenţială privind natura actului juridic.

Obiectul actului juridic este unul fals, or Gheorghe Spînu nu a consimţit la încheierea acestui împrumut şi nu a fost informat despre recipisa în cauză, deşi începând cu anul*****, toţi trei locuiau împreună.

Mai mult, Gheorghe SPÎNU nu a cunoscut despre acest împrumut, nu a consimţit niciodată la acest împrumut, nu a recepţionat nici o somaţie din numele lui Vasile Spînu cu privire la restituirea pretinsului împrumut.

A menţionat că, Gheorghe SPÎNU nu a participat la perfectarea actelor de achiziţie a bunurilor imobile pe numele Larisei Spînu, fapt probat prin extrasele Registrul bunurilor imobile care atestă că, singurul proprietar este Larisa Spînu.

A relatat că, reclamantul nu a făcut dovada transmiterii efective a pretinsei sume împrumutate, or, potrivit normelor legale, un raport juridic de împrumut presupune, inter alia, predarea efectivă a sumei de bani către împrumutat, conform dispoziţiilor art. 1242 Cod civil care spune că, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Menţionează că, la dosar lipsește elementul de transfer al banilor, prin prisma art. 118 CPC, iar recipisa din ***** nu atestă caracterul real al transferului.

Conform recipisei se denotă faptul că, Larisa Spînu ar fi împrumutat bani pentru procurarea apartamentului şi garajului, însă, Larisa Spînu în realitate, nu avea nevoie să împrumute careva bani, deoarece în perioada de 3 ani de activitate în Italia, a încasat un venit total de ***** EUR, apropiat de suma împrumutului de 700.000 MDL. Astfel, având în vedere veniturile dnei Larisa Spînu rezultă cert că, în realitate nu a existat nici un împrumut între Larisa şi Vasile Spînu.

De asemenea, consideră că, Larisa Spînu nu putea semna recipisa din *****, deoarece nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova, având în vedere încadrarea acesteia la muncă în Italia.

Consideră că, recipisa urmărește un scop ascuns, având în vedere conflictul existent între Larisa Spînu, Vasile Spînu şi Gheorghe Spînu, inclusiv şi desfacerea căsătoriei între Larisa Spînu şi *****. Scopul real al acestui act juridic ar fi influenţarea partajului averii în favoarea Larisei Spînu. În contextul unui dosar de partaj, ***** ar fi obligat să restituie suma indicată în recipisă, ceea ce ar reduce semnificativ partea sa din averea comună. Astfel, Larisa Spînu ar putea beneficia de o porţiune mai mare din averea comună, sub pretextul unei datorii care, în realitate, nu a existat.

Astfel sustine că, pretinsul împrumut acordat de Vasile Spînu Larisei Spînu la data de *****.***** nu are un caracter real şi legal, acest împrumut este, de fapt, un act ilicit, orchestrat prin manevre înşelătoare şi şiretlicuri, având ca scop simularea unui raport juridic civil aparent valabil, fapt constatat prin: 1.Lipsa dovezii de transmitere a banilor împrumutaţi; 2.Diferenţa e timp între data recipisei şi achiziţia bunurilor imobile, or achiziţiile imobiliare au fost efectuate la peste un an distanţă de la data semnării recipisei. 3.Neimplicarea lui Gh. Spînu ca şi cumpărător la procurarea bunurilor imobile. Absenţa lui Gheorghe Spînu ca şi cumpărător sugerează că împrumutul nu a fost utilizat în scopul declarat sau că scopul declarat este fictiv. 4.Venitul obţinut de către Larisa Spînu care este foarte aproape de suma pretinsului împrumut de 700.000 lei.

Menţionează că, împrumutul nu a avut loc niciodată, există suficiente indicii pentru a considera că obiectul acestui act juridic este ilicit. Or, recipisă pare că a fost întocmită cu intenţia de a crea o datorie falsă între părţi, ceea ce ar constitui o simulare absolută, în sensul articolului 1089 din Codul civil. Scopul recipisei este unul ilicit, iar un astfel de scop contravine normelor de drept care reglementează validitatea actelor juridice. Legea nu permite ca părţile să încheie acte juridice cu scopuri ilicite, care să încalce

drepturile altor persoane sau să contravină ordinii publice şi moralităţii. Obiectul actului juridic este un împrumut fictiv, iar intenţia părţilor de a încheia acest act nu urmărește realizarea unei tranzacţii legale şi legitime, ci mai degrabă un scop fraudulos.

Solicită respingerea acţiunii reclamantului ca fiind neîntemeiată; Compensarea cheltuielilor judiciare.

La data de 15 august 2025, Spînu Larisa, reprezentantă de avocatul Rotari Alexandru a depus referinţă la cererea de chemare în judecată.

Potrivit referinţei, Spînu Larisa a indicat că, cererea de chemare în judecată o recunoaşte cu toate circumstanţele de fapt şi de drept invocate.

A declarat că, la data de *****, între reclamantul SPÎNU Vasile (care este fiul soţilor SPÎNU Larisa şi SPÎNU Gheorge), având calitatea de „împrumutător" şi pârâta SPÎNU Larisa, având calitatea de "împrumutat", a fost încheiat contract de împrumut, având ca obiect transmiterea către ultima a sumei de 700 000,00 lei, pentru procurarea unui bun imobil, pentru necesităţile familiale şi anume apartament şi garaj situat în mun. *****, str. ***** *****.

A susţinut că, în anul ***** reclamantul SPÎNU Vasile, revenind în Moldova din Italia, având intenţia de a investi banii câştigaţi la muncă peste hotarele Republicii Moldova şi ne având un spaţiu de locuit personal, a decis să procure un apartament cu garaj în oraşul Strășeni.

Fiind după desfacerea căsătoriei care a avut loc în luna februarie *****, tatăl reclamantului pârâtul SPÎNU Gheorghe l-a convins pe ultimul ca bunul să fie procurat de către Spînu Larisa pentru necesităţi familiale (având în vedere faptul că soţii SPÂNU se mai certau din când în când, iar procurarea unui imobil ar crea posibilităţi de trai separat în perioada certurilor), iar banii lui SPÎNU Vasile să fie folosiţi în acest sens cu titlu de împrumut, cu condiţia ca ulterior obligaţia de restituire a împrumutului să fie stinsă în funcţie de posibilităţi - prin restituirea banilor în MDL sau Euro la cursul oficial stabilit la data scadenţei obligaţiei de restituire, sau prin novaţie (art. 991 Cod Civil) în sensul transmiterii dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile prin contract de donaţie.

A menţionat că, având în vedere faptul că o parte din banii reclamantului câştigaţi după hotarele Republicii Moldova se aflau deja de o perioadă mai îndelungată la mama acestuia - pârâtă SPÎNU Larisa, reclamantul păstrând economiile făcute din câştiguri acasă la mamă-sa, şi având în vedere relaţiile de rudenie şi încredere reciprocă necondiţionată de careva riscuri sau angajamente, părţile litigante SPÎNU Vasile şi SPÂNU Larisa, cu acordul tacit a lui SPÎNU Gheorghe, nu au perfectat în scris contractul de împrumut la momentul încheierii actului juridic, adică în anul *****.

A mentionat că, în anul ***** SPÎNU Larisa a realizat decizia soţilor SPÂNU şi scopul propus prin contractul de împrumut, procurând un apartament şi un garaj în mun. *****.

După darea în exploatare a apartamentului SPÎNU Larisa intenţiona să valorifice foloasele obţinute din proprietatea asupra bunurilor imobile, prin folosirea nemijlocită a apartamentului cu scopul de a locui în el şi/sau (după caz) darea în locaţiune a acestuia şi a garajului, în vederea acumulării de surse pentru restituirea împrumutul în circumstanţele în care acesta va fi solicitat de către reclamant în bani.

A relatat că, în anul*****, după mai multe solicitări ale reclamantului privind restituirea împrumutului, pârâta, ne fiind susţinută de soţ în acest sens, a înţeles că este în imposibilitate de executa de sine stătător obligaţia de restituire şi a decis să doneze imobilele fiului/reclamant. Cu această ocazie au plecat la notar ca să perfecteze contractul de donaţie, unde au aliat că în acest scor este necesar şi consimţământul soţului pârâtei SPÎNU Gheorghe.

Obţinând în anul 2023 refuzul tatălui inclusiv şi la exprimarea acordului în vederea încheierii contractului de donaţie reclamantul SPÎNU Vasile şi pârâta SPÎNU Larisa au decis să perfecteze în scris contractul de împrumut încheiat în ***** *****, înţelegând faptul că un litigiu în sensul restituirii împrumutului este inevitabil, iar proba cu martori în sensul demonstrării existenţei raportului juridic de împrumut născut în baza actului juridic încheiat în ***** ***** fiind una ineficientă din perspectiva cadrului legal pertinent.

Astfel, în luna **********, contractul de împrumut a fost perfectat în formă scrisă, fiind întocmită în acest sens o recipisă olografa, în textul căreia s-au menţionat clauzele esenţiale ale contractului cum

sunt suma împrumutată, scopul împrumutului, precum şi scadenţa executării obligaţiei de restituire. La fel în recipisă a fost indicată dala la care părţile contractante au încheiat actul juridic şi nu data perfectării recipisei cum pretinde să demonstreze reprezentanta pârâtului SPÂNU Gheorghe.

A indicat că, nu este de acord cu declaraţia nr.***** din ***** susţinută de avocatul Burea Olga de defăimare a probei ca fiind falsă, considerând-o drept una nefondată, pe motiv că acesta nu putea fi întocmită în anul ***** din raţionamentele invocate în declaraţie, cel puţin din considerentul că nici reclamantul şi nici pârâta SPÎNU Larisa nu au susţinut că recipisa a fost întocmită în acel anul ***** - această declaraţie fiind o presupunere nefondată.

Actul juridic de împrumut încheiat în anul ***** între părţile litigiului a fost, ulterior încheierii acestuia, perfectat în formă scrisă, prin întocmirea de către SPINU Larisa a recipisei olografe, în care a fost menţionată data încheierii contractului de împrumut (producerea acordului de voinţă) şi data scadenţei executării acestuia.

Tot din aceste considerente, în opinia pârâtei SPÎNU Larisa, cedează şi cererea privind ridicarea excepţiei de simulaţie, prin care reprezentanta pârâtului - avocata Burea Olga pretinde declararea nulităţii absolute a contractului de împrumut confirmat prin recipisa olografa datată cu *****.

Consideră că, invocarea de către reprezentanta pârâtului SPINU Gheorghe a faptului că recipisa este întocmită la ***** este făcută cu scopul de a induce instanţa în eroare în vederea obţinerii admiterii excepţiei de simulaţie a contractului de împrumut confirmat prin recipisa olografă.

Reiterează că, recipisa în speţă nu a fost întocmită la data de *****. Această dată indicată în recipisă reprezintă data încheierii acordului de voinţă - dată care în circumstanţele descrise în prezenta referinţă diferă de data perfectării recipisei şi care nu a fost menţionată în textul acesteia.

De cele mai dese ori perfectarea în scris a actului juridic in sensul întocmirii şi redactării acestuia are loc mai târziu de momentul încheierii propriu-zisc a actului juridic, adică momentul când părţile au convenit de comun acord asupra condiţiilor esenţiale ale actului juridic, care, odată cu perfectarea în scris a acestuia, capătă formă de clauze contractuale.

La caz părţile au convenit asupra împrumutului cu condiţiile esenţiale ale acestuia în anul *****, iar întocmirea recipisei în sensul confirmării încheierii acestui contract de împrumut a avut loc în anul*****.

A sublianiat că, întocmirea recipisei a fost necesară în circumstanţele explicate supra şi anume: imposibilităţii restituirii sumei împrumutate de către pârâta SPINU Larisa pentru necesităţile familiale; - refuzului de a executa obligaţia de restituire a sumei împrumutate prin novaţie manifestat prin eliberarea acordului pârâtului Spînu Gheorghe la încheierea contractului de donaţie a bunurilor imobile cu Spînu Vasile; eventualitatea iminentă de iniţiere a unui litigiu de încasare forţată a datoriei în instanţa de judecată, în cadrul căruia proba scrisă prin care se dovedește împrumutul ar fi una decisivă.

Consideră că, cererea de chemare în judecată în speţă despre restituirea sumei împrumutate în mărime de 700.000.00 MDL, este una fondată şi o recunoaşte cu toate motivele de fapt şi drept menţionate, recunoscând implicit şi obligaţia s-a solidară cu SPINU Gheorghe de restituire a împrumutului fiului acestora reclamantului SPÎNU Vasile.

La data de 06 noiembrie 2025, Spînu Gheorghe, reprezentat de avocatul Barcaru Marin, a depus cerere reconvenţională împotriva lui Spînu Vasile şi Spînu Larisa, privind constatarea recipisei din ***** ca act simulat şi lovit de nulitate si încasarea cheltuielilor judiciare.

În motivarea cererii reconvenţionale reclamantul/pârâtul a reiterat că, la data de *****, reclamantul Spînu Vasile a depus la Judecătoria *****, sediul Central, o cerere de chemare în judecată împotriva pârâţilor Spînu Larisa şi Spînu Gheorghe, solicitând încasarea în mod solidar a sumei de 700 000 MDL, pretinsă ca împrumut acordat mamei sale, Spînu Larisa, în baza unei recipise datate *****.

Potrivit afirmaţiilor reclamantului, această sumă ar fi fost remisă în numerar pârâtei Larisa pentru procurarea unui apartament şi a unui garaj situate în municipiul *****, str. ***** nr. *****, bunuri ce au fost ulterior achiziţionate pe numele acesteia.

Reclamantul mai afirmă că, întrucât bunurile ar fi fost cumpărate „pentru necesităţi familiale”, ambii soţi ar r*****unde solidar pentru restituirea sumei pretinse.

Acest scenariu ***** contrazis de probele obiective aflate la dosar, şi anume recipisa invocată de reclamant conţine seria şi numărul actului său de identitate eliberat abia la data de ***** de către *****. Prin urmare, înscrisul nu putea fi întocmit în anul *****, întrucât datele înscrise în cuprinsul său nu existau la acea dată.

Susţine că, conform informaţiilor oficiale ale Poliţiei de Frontieră, nici reclamantul Spînu Vasile, nici pârâta Spînu Larisa nu se aflau pe teritoriul Republicii Moldova la data de *****, Spînu Vasile a intrat în ţară la **********, iar Spînu Larisa a intrat în ţară la **********, aceasta exclude posibilitatea semnării recipisei la data indicată.

Conform contractului de muncă anexat la dosar, pârâta Spînu Larisa se afla la muncă în Italia în perioada 0***** - *****. Veniturile sale totale pe această perioadă au constituit aproximativ 39.000 EUR, sumă echivalentă cu pretinsul împrumut, ceea ce infirmă orice necesitate reală de împrumut în numerar din partea reclamantului.

Notează că, apartamentul indicat în recipisă nu era achiziţionat la data pretinsului împrumut. Apartamentul a fost cumpărat la **********, iar garajul a fost cumpărat la ***** prin urmare, nici măcar bunul pentru care s-ar fi împrumutat banii nu era identificat la data de *****, ceea ce contrazice afirmaţia că s-ar fi remis suma „pentru procurarea imobilului din str. ***** *****”.

A menţionat că, pârâtul Gheorghe Spînu nu a participat la niciuna dintre aceste tranzacţii, nu a semnat pretinsa recipisă, nu a primit nicio sumă de bani. Existenţa unui proces penal în curs, pornit la plângerea pârâtului *****, având ca obiect falsificarea probelor în procesul civil, confirmă existenţa unor suspiciuni rezonabile că recipisa invocată în prezenta cauză este un înscris întocmit retroactiv, cu scopul de a crea artificial un raport obligaţional pentru a forţa transmiterea dreptului de proprietate asupra unor bunuri imobile.

In concluzie, înscrisul utilizat ca temei al acţiunii reclamantului prezintă elemente evidente de neautenticitate, iar pretinsul împrumut nu este confirmat prin nicio probă certă privind remiterea efectivă a sumei, recipisa este un act simulat şi lovit de nulitate absolută.

Consideră că, sunt suficiente temeiuri, atât în fapt, cât şi de drept pentru admiterea integrală a prezentei acţiuni reconvenţionale, întrucât înscrisul invocat de reclamant ca temei al datoriei este vădit neautentic, fiind redactat retroactiv, conţinând elemente inexistente la data pretinsă a semnării, iar probele obiective privind absenţa fizică a părţilor în Republica Moldova la acea dată confirmă inexistenţa reală a actului juridic invocat.

Mai mult, reclamantul reconvenţional Gheorghe Spînu nu a semnat, nu a participat şi nu a beneficiat în niciun mod de presupusa sumă, iar tragerea sa la răspundere solidară în lipsa oricărui raport obligaţional direct contravine regulilor generale ale răspunderii civile şi jurisprudenţei constante privind protecţia terţilor faţă de acte simulate sau falsificate.

Conform informaţiilor emise de Poliţia de Frontieră, nici reclamantul, nici presupusa împrumutată nu se aflau în Republica Moldova la data de *****, Această împrejurare exclude posibilitatea reală a întocmirii înscrisului şi obligă instanţa să respingă orice pretinsă forţă probantă a acestuia, în lumina principiului enunţat în cauza Kacapor şi alţii c. Serbiei, § 123, unde CEDO a reţinut că instanţele naţionale au obligaţia să nu întemeieze hotărârile pe “speculaţii sau afirmaţii arbitrare”, ci numai pe elemente confirmate prin probe obiective.

La fel, indică că, nu există nici transfer bancar, nici chitanţă, nici martor identificat în scris care să confirme remiterea sumei de 700.000 MDL, ceea ce contravine exigenţelor minime de probă impuse de art. 776 şi art. 858 Cod civil privind dovada obligaţiilor. Mai mult, există o cauză penală în curs privind falsificarea probelor (art. 310 Cod penal), ceea ce obligă instanţa civilă să suspende analiza efectelor înscrisului până la clarificarea autenticităţii acestuia, în conformitate cu princi

Suplimentar a menţionat că, în referinţa depusă la dosar de co-pârâta Spînu Larisa, recunoste în mod expres că pretinsa recipisă nu a fost semnată la data de *****, ci mult mai târziu, în anul*****, cu scopul de a „perfecta” în formă scrisă o înţelegere pretins verbală anterioară.

Mai mult, declară că intenţia reală nu era restituirea sumei în bani, ci stingerea obligaţiei „prin donaţie” a apartamentului, ceea ce reprezintă din punct de vedere juridic un caz tipic de contract secret

(donaţie) disimulat în tr-un contract aparent (împrumut) exact situaţia reglementată de art.1089-1090 Cod civil privind simulaţia.

Indică că, prin însăsi susţinerile lor rezultă că, nu a existat un împrumut deoarece nu se urmărea restituirea sumei, ci transmiterea imobilului prin donaţie; Recipisă a fost întocmită ulterior, cu scop litigios, pentru a „asigura o probă" în eventualitatea unei acţiuni civile; Gheorghe Spînu nu a consimţit nici la împrumut, nici la donaţie, iar tocmai refuzul său de a semna contractul la notar a determinat fabricarea înscrisului.

Prin urmare, dacă înscrisul reflectă o donaţie disimulată, acesta este nul pentru nerespectarea formei autentice prevăzute pentru donaţii, dacă înscrisul reflectă un împrumut real, atunci acesta este nul pentru lipsa consimţământului uneia dintre părţi (Gheorghe), lipsa predării sumei şi lipsa cauzei şi dacă înscrisul este o simplă „confirmare scrisă ulterioară" a unei pretinse convenţii verbale, atunci este un înscris fals retroactiv, ceea ce intră sub incidenţa art. 310 Cod penal.

Solicită admiterea integrală a acţiunii reconvenţionale; respingerea acţiunii iniţiale; constatarea recipisei din *****, ca act simulat şi lovit de nulitate şi încasarea din contul copârâţilor Spînu Vasile şi Spînu Larisa în beneficiul reclamantului Spînu Gheorghe a tuturor cheltuielilor de judecată pe care le va suporta reclamantul în acest proces.

În şedinţa de judecată, reclamantul Spînu Vasile şi reprezentantul reclamantului, avocatul Victor Zagaiciuc, fiind citaţi legal, nu s-au prezentat, însă prin cerere au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, indicînd în cerere că sustin integral actiunea conform motivelor expuse.

În şedinţa de judecată pîrîta Spînu Larisa nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Reprezentantul pîrîtului Spînu Larisa, avocatul Rotari Alexandru, a recunoscut acţiunea iniţială şi a solicitat admiterea acesteia, cu respingerea acţiunii reconvenţionale ca fiind neîntemeiată, mentînîndu-şi pozitia expusă în referinţa sa.

În şedinţa de judecată, pîrîtul Spînu Gheorghe nu s-a prezentat, fiind reprezentat de către avocatul Olga Burea si Barcaru Marin.

În şedinta de judecată reprezentantul pîrîtului Spînu Vasile, avocatul Olga Burea a solicitat respingerea cererii, mentionînd faptul că pîrîtul nu a cunoscut despre recipisa semnată de Spînu Larisa, la fel nu a cunoscut nimic despre împrumutl luat de aceasta, consideră că recipisa este una act simulat, respectiv solicită admiterea cererii reconventionale.

Reprezentantul pîrîtului Spînu Gheorghe, avocatul Barcaru Marin, în şedinta de judecată a sustinut cererea reconventională şi a solicitat admiterea acesteia pe motivele de fapt si de drept invocate, mentionînd faptul că recipisa este un act simulat si lovit de nulitate, or Spînu Gheorghe nu a cunoscut despre împrumutul dat si nici despre recipisa care a fost semnată de Spînu Larisa, reszpectiv acesta nu poate duce răspundere solidară de rînd cu pîrîta Spînu Larisa.

Studiind materialele cauzei, audiind argumentele reprezentanţilor la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată, ajunge la concluzia că cererea initială este întemeiată şi urmează a fi admisă, iar acţiunea reconvenţională neîntemeiată şi care urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.117 alin.(1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În conformitate cu art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art.121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art.130 alin.(1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Art.240 alin.(1) şi (3) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art.9 alin.(1) şi (2) lit.a) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Drepturile şi obligaţiile civile apar din contracte şi din alte acte juridice.

Conform art.10 alin.(1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să îşi exercite drepturile şi să îşi execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credinţă se prezumă pînă la proba contrară.

Conform art.308 din Codul civil, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Articolul 312 alin.(1) şi (2) din Codul civil prevede că, consimţământ este manifestarea, exteriorizată, de voinţă a persoanei de a încheia un act juridic. Consimţământul este valabil dacă provine de la o persoană cu discernământ, este exprimat cu intenţia de a produce efecte juridice şi nu este viciat.

Conform art.315 alin.(1) şi (2) din Codul civil, obiect al actului juridic este obligaţia persoanei care a încheiat actul juridic.

Obiectul actului juridic trebuie să fie licit, să se afle în circuit civil şi să fie
determinat sau determinabil cel puţin în specia sa.

În sensul art.321 alin. (1) şi (2) din Codul civil, trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. În cazul în care, conform legii sau învoielii între părţi, actul juridic trebuie încheiat în scris, el poate fi încheiat atît prin întocmirea unui singur înscris, semnat de părţi, cît şi printr-un schimb de scrisori, telegrame, documente electronice, altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Instanţa de judecată remarcă că, atît din materialele cauzei cît şi din declaraţiile parţilor la proces, denotă în mod incontestabil faptul că participanţii la proces s-au aflat în relaţii familiale.

Tot din materialele cauzei instanţa reţine că, la data de ***** între Larisa Spînu, în calitate de împrumutat şi Spînu Vasile, în calitate de împrumutător a fost încheiat un raport juridic de împrumut, având ca obiect suma de 700 000 (şapte sute mii) lei, cu termenul final de rambursare *****, fapt confirmat prin recipisa olografă semnată de pârâta Spînu Larisa, anexată în original la dosar. (f.d.10)

Din conţinutul recipisei din *****, rezultă că părţile au invocat că suma de 700 000 lei este pentru necesităţi familiale şi pentru procurarea imobilelor (apartament şi garaj) situat în mun.*****, str. ***** *****.

Conform art.774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul ***** în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art.775 alin. (1) din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Articolul 776 din Codul civil prevede că, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii, iar art. 858 alin. (1) şi (2) din Codul civil prevede că, temeiul executării rezidă în existenta unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Art.992 din Codul civil prevede că, contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Conform art.1100 alin.(1) şi (2) din Codul civil, contractul trebuie interpretat pe principiile bunei-credinţe. Contractul se interpretează după intenţia comună a părţilor, fără a se limita la sensul literal al termenilor utilizaţi. Rezultând din datele speţii, se identifică aplicabilitatea art. 1242 alin. (1) Cod civil, potrivit căruia prin contractulde împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Conform art.1247 alin.(1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul şi pînă la expirarea termenului. O asemenea restituire are ca efect rezoluţiunea împrumutului.

Conform art.1248 alin.(1) şi (2) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispoziţiile art. 942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Instanţa de judecată statuează că, contractul de împrumut reprezintă o înţelegere (acord) conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiaşi sumă de bani sau bunuri de acelaşi gen, calitate sau cantitate, iar pentru ca contractul de împrumut să fie considerat valabil, urmează a fi respectate condiţiile de valabilitate ale contractului, printre care, consimţământul, preţul contractului cât şi obiectul acestuia, adică transmiterea sumei de bani în proprietate împrumutatului.

Astfel, din interpretarea normelor legale se deduce că, obligaţia de bază a împrumutătorului, care ţine de esenţa şi valabilitatea unui contract de împrumut, constă în transmiterea împrumutului în proprietatea împrumutatului, or în virtutea legii, contractul de împrumut este un contract real şi translativ de drepturi.

Codul civil nu conţine reguli speciale cu privire la forma contractului de împrumut, urmând să fie respectate regulile generale referitoare la forma convenţiei, adică prevederile art. 321, 322 Cod civil, conform cărora actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice se încheie în formă scrisă dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului. Nerespectarea formei scrise a contractului lipsește părţile de dreptul de a solicita, în caz de litigiu, proba cu martori pentru confirmarea valabilităţii contractului

Faptul încheierii contractului de împrumut în formă scrisă poate fi demonstrat printr-un înscris, semnat de părţi (împrumutat şi împrumutător), prin telegrame, telefonograme, solicitarea scrisă din partea împrumutatului de amânare a termenului achitării împrumutului, scrisoarea-garanţie cu afirmaţia că împrumutul va fi restituit şi altele asemenea, semnate de partea care le-a expediat.

Analizând recipisa prezentată la materialele cauzei (f.d. 10), instanţa constată că aceasta întrunește condiţiile de valabilitate, fiind semnată de pârât şi conţinând menţiuni referitoare la suma datorată şi termenul de restituire.

Prin acţiunea înaintată, Spînu Vasile pretinde că, a predat lui Spînu Larisa şi Spînu Gheorghe mijloace băneşti în sumă de 700 000, lei pe care acesta urma să le ramburseze până la data de *****, însă pîrîţii nu şi-au executat obligaţiunile asumate, solicitând în consecinţă încasarea datoriei în mărime de 700 000 lei şi a a cheltuielilor de judecată.

La rândul său, Spînu Larisa a recunoscut datoria rezultată conform recipisei din *****, pe cînd pârâtul Spînu Gheorghe a invocat că, pretenţiile reclamantului sunt neîntemeiate, întrucât recipisa încheiată între Spînu Vasile şi Larisa Spînu este un act juridic simulat. Ultimul nu a consimţit niciodată la acest împrumut, iar reclamantul nu a făcut dovada transmiterii efective a pretinsei sume împrumutate.

La caz, instanţa de judecată, reţine că recipisa prezentată de reclamant constituie un înscris sub semnătură, fapt care confirmă primirea sumei împrumutate şi asumarea obligaţiei de restituire a impumutului.

Astfel, instanţa respinge argumentul pîrîtului Spînu Gheorghe privind lipsa dovezii transmiterii efective a sumei împrumutate, or prin semnarea recipisei, pîrîta Spînu Larisa confirmă primirea banilor, ceea ce instituie o prezumţie relstivă (iurius tantum) de transmitere a împrumutului.

Totodată, examinînd susţinerea pîrîtului potrivit căreia recipisa ar urmări un scop ascuns. şi anume influenţarea partajului bunurilor comune, instanţa reţine că, existenţa unor relaţii tensionate sau a unui litigiu de partaj nu constituie, prin sime, dovadă a simulării, iar intenţia de a frauda drepturile unui terţ trebuie probată.

Prin urmare, invocarea existenţei relaţiilor tensionate dintre părţi, invocată de pîrîtul Spînu Gheorghe are caracter declarativ, or nu este susţinut prin probe.

Cu privire la privire la afirmatia pîrîtului Spînu Gheorghe privind diferenţa de timp între întocmirea recipisei şi achiziţia imobilului, instanţa apreciază că acest argument este nerelevant, or împrumutul a avut loc între membrii familiei, iar Legea nu impune utilizarea imediată a sumei împrumutate şi nu condiţionează valabilitatea contractului de realizare a scopului declarat, de asemenea neparticiparea lui Spînu Gheorghe la achiziţia bunului imobil nu infirmă existenţa împrumutului.

Cît privește veniturile pârâtei Larisa Spînu, instanţa constată că, faptul precum că pîrîta a obţinut venituri în străinătate, nu exclude posibilitatea contractării unui împrumut, or Legea nu condiţionează valabilitatea contractului de situaţia financiară a debitorului.

Referitor la momentul întocmirii recipisei, instanţa reţine afirmaţiile reprezentantului pârâtei Larisa Spînu, care a declarat în şedinţa de judecată că, deoarece o parte din banii reclamantului câştigaţi după hotarele Republicii Moldova se aflau deja de o perioadă mai îndelungată la mama sa, pârâtă SPÎNU Larisa, reclamantul păstrând economiile făcute din câştiguri acasă la mamă-sa, şi având în vedere relaţiile de rudenie şi încredere reciprocă necondiţionată de careva riscuri sau angajamente, părţile litigante SPÎNU Vasile şi SPÂNU Larisa, cu acordul tacit a lui SPÎNU Gheorghe, nu au perfectat în scris contractul de împrumut la momentul încheierii actului juridic, adică în anul *****. Ulterior, în anul*****, părţile au decis să perfecteze în scris contractul de împrumut încheiat în ***** *****, înţelegând faptul că un litigiu în sensul restituirii împrumutului ***** inevitabil.

Astfel, ultimul a explicat că, în luna **********, contractul de împrumut a fost perfectat în formă scrisă, fiind întocmită în acest sens o recipisă olografa, fiind menţionat clauzele esenţiale ale contractului, cum sunt suma împrumutată, scopul împrumutului, precum şi scadenţa executării obligaţiei de restituire. Specificând, în recipisă data la care părţile contractante au încheiat actul juridic şi nu data perfectării recipisei cum pretinde să demonstreze reprezentanta pârâtului SPÂNU Gheorghe.

La caz, instanţa de judecată atestă că, recipisa din *****, aparent atestă existenţa şi întinderea obligaţiilor asumate de pîrîţi faţă de reclamant.

Prin urmare, alegaţiile pârâtului, potrivit cărora recipisa nu ar conţine elementele esenţiale ale unui act juridic, întrucât împrumutătorul nu şi-ar fi exteriorizat voinţa de a-i acorda împrumutatului împrumutul în sumă de 700 000 lei, acesta nu ar fi cunoscut despre pretinsul împrumut şi textul acesteia nu ar reflecta caracterul real şi translativ de proprietate al sumei, sunt eronate.

Or, deşi recipisa litigioasă nu constituie în sine un contract de împrumut, în mod obişnuit întocmirea unui asemenea înscris ar putea confirma existenţa raporturilor juridice specific unui contract de împrumut, prin prisma art. 321 alin.(2) din Codul civil, întrucât recipisa reprezintă un înscris semnat de debitor prin care acesta recunoaşte obligaţia.

Pârâtul Spînu Larisa a prezentat un şir de înscrisuri care clarifică circumstanţele în care a fost întocmită recipisa litigioasă, evidenţiind interpretarea pe care părţile au atribuit-o acestui înscris şi explicând comportamentul lor anterior şi ulterior semnării acestuia.

Aşadar, instanta retine că relaţiile contractuale dintre părţi au început la data de *****, când a avut loc întelegerea dintre părti privind acordarea unui împrumut în sumă de 700 000 lei, iar ulterior, după ce relaţiile familiale au devenit tensionate, a fost întocmită recipisă litigioasă (f.d.9).

Potrivit art.24 alin.(2) din Codul familiei, Soţii răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligaţiile care au fost asumate în interesul familiei, fie şi numai de unul dintre ei, precum şi pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârşirii de către ei a unei infracţiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soţilor.

Respectiv instanta nu are nici un temei de a pune la îndoială declaraţiile lui Spînu Larisa, care a confirmat prin recipisă contractarea sumei de 700 000 lei, care au fost împrumutati pentru procurarea unui bun imobil situat în mun.*****, or în şedinta de judecată au fost prezentate probe pertinente si concludente în acest sens, fiind dovedit faptul că împrumutul confirmat prin recipisa din ***** a fost folosit conform destinaţiei indicate, adică pentru procurarea unui bun imobil, adică în interes familial.

Prin urmare instanta consideră întemeiată pretenţia reclamantului Spînu Vasile privind încasarea datoriei în mod solidar a împrumutului de la ambii pîrîti.

Referitor la cererea reconvenţională, instanţa o consideră neîntemeiată, or pîrîtul nu a demonstrat existenţa simulări, şi nici nu a dovedit scopul ilicit invocat. Or simple afirmaţii nesustinute de probe nu pot fi considerate doovedite întrucît procesul civil se desfăşoară în temeiul principiului contradictorialităţii si al egalităţii administrării probelor. Lipsa totală a probelor privind faptele invocate denotă absenta unui minim efort de demonstrare din partea reclamantului-pîrît, iar instanta nu poate suplini integral această omisiune, fără a aduce atingere principiului disponibilităţii si contradictorialităţii.

În ceea ce pribveste invocarea lipsei consimtămîntului sau al caracterului fictiv al actului instanaţa constată că reclamantul-pîrît nu a prezentat probe pertinente si concludente care să confirme aceste sustineri, iar simpla afirmatie a reclamantului-pîrît nu este suficientă pentru a răsturna prezumtia de valabilitate a actului juridic.

Mai mult ca atît, din probele administrate în şedinta de judecată şi explicatiile părtilor, rezultă că recipisa din ***** a fot întocmită în contextul unui raport juridic real, fără a exista indici de constrîngere, eroare esentială sau dol. În absenta unor probe clare si convingătoare privind vicierea consimtămîntului, instanta constată că actul juridic contestat a fost încheiat cu respectarea tuturor conditiilor impuse de lege, or la momentul contractării împrumutului părtile se aflau în relaţii bune, familiale, lipsind necesitatea exprimării la acel moment a unui acord în scris.

Prin urmare, instanta ajunge la concluzia că actul juridic contestat întrunește toate conditiile de valabilitate si produce efecte juridice.

Conform art.328 alin.(1) şi (2) din Codul civil, nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată, atît pe cale de acţiune, cît şi pe cale de excepţie, de orice persoană care are un interes născut şi actual. Instanţa de judecată este obligată să o constate din oficiu după ce a ascultat opiniile participanţilor la proces.

Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părţile actului lovit de nulitate sau succesorii acestora.

Conform art.330 alin.(1) din Codul civil, nulitatea relativă a actului juridic poate fi invocată doar de persoana în al cărei interes este stabilită sau de succesorii ei, de reprezentantul legal sau de creditorii chirografari ai părţii ocrotite pe calea acţiunii oblice. Instanţa de judecată nu poate să o invoce din oficiu.

Conform art.357 alin.(1)-(3) din Codul civil, dacă, conform legii, actul juridic, fără a fi nul sau anulabil, nu produce, total sau parţial, efectele sale juridice, el este, în această parte, ineficient.

Avînd în vedere cele expuse instanta consideră că nu sunt întrunite conditiile legale pentru declararea nulitătii recipisei din *****, motiv pentru care cererea reconventională se respinge ca fiind neîntemeiată.

Cât ţine de cerinţa reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanţa de judecată menţionează că, conform art.82 Cod de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art.94 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată

proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Potrivit ordinului de încasare a numerarului nr.***** din ***** (f.d. 5), reclamantul Spînu Vasile, prin intermediul avocatului Zagaiciuc Victor a achitat la depunerea acţiunii în instanţă suma de 21 550 lei cu titlu de taxă de stat.

De asemenea, conform ordinului de încasare a numerarului nr. ***** din *****, acesta a achitat suma de 200,00 lei cu titlu de taxă de timbru (f.d. 4).

Având în vedere că acţiunea reclamantului a fost admisă integral, instanţa, în baza art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, va încasa în mod solidar, din contul pârâtului Spînu Larisa şi Spînu Gheorghe, în beneficiul reclamantului Spînu Vasile, a cheltuielilor de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 21550 (douăzeci şi una mii cinci sute cincizeci) lei, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei.

În conformitate cu prevederile art. art.236-241 CPC RM instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E :

A admite acţiunea.

A încasa, în mod solidar, din contrul pîrîtului Spînu Larisa, a.n.*****, IDNP *****, domiciliată în r-nul *****, s.*****, str.*****, ***** şi Spînu Gheorghe, a.n.*****, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, s.*****, str.*****, nr.***** în beneficului reclamantului Spînu Vasile, a.n.*****, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, s.*****, str.***** *****, suma de 700000 (şapte sute mii) lei, cu titlu de rambursare a împrumutului conform recipisei din *****, precum şi cheltuielile judiciare ce ţin de plata taxei de stat în mărime de 21550 (douăzeci şi una mii cinci sute cincizeci) lei, taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei, iar în total suma de 721750 (şapte sute douăzeci şi una mii şapte sute cincizeci) lei.

A respinge actiunea reconventională înaintată de Spînu Gheorghe, reprezentat de avocatul Barcaru Marin către Spînu Vasile şi Spînu Larisa, privind constatarea recipisei din ***** ca act simulat şi lovit de nulitate si încasarea cheltuielilor judiciare, ca fiind neîntemeiată.

În temeiul art.255 Cod de procedură civilă, se stabileşte termen pentru executarea benevolă a prezentei hotărâri judecătoreşti, de cel mult 15 zile de la rămânerea definitivă.

Se explică că, după expirarea termenului de executare benevolă, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

Preşedinte de şedinţă
Judecător **Silvia Ţurcan**